

Prøve, nemlig de Sukkere, der indbefattes mellem Prøve Nr. 18 og Prøve Nr. 9. Det er for at faa at vide, om denne Grænse for Beskatning af Sukker kan antages at blive bibeholdt for Eftertiden, at jeg vil tillade mig at stille min Forespørgsel. Som ærede Medlemmer ville erindre, blev der i dette Ting vedtaget en Forandring i det Toldlovforslag, som forelaa her, hvorved Grænsen for den højeste Beskatning af Sukker flyttedes fra Nr. 18 til Nr. 16. Denne Flytning af Grænsen vil ikke faa nogen Indflydelse paa dette Lovforslag, dersom man ubesluttende vil henholde sig til den gældende Toldlov, men ligger det indenfor Aftalernes Ræds, at denne Vedtagelse skal blive gældende paa den nye Sukkertoldlov, som her agtes vedtagen, anser jeg det for at være en meget farlig Historie, noget, som vil betage denne Lov ethvert Skin af at være en Lov, der paa nogen som helst Maade kan komme Befolkningen til Gode. Det er jo nemlig faaledes, at mellem disse Farvenuancer af Sukkere, her er Tale om — jeg henviser til de Oplysninger, der foreligger paa Tingets Bord, som ere komne fra de kjøbenhavnske Sukkerimportører — ligger netop den store Masse af Sukkere, som bruges navnlig af den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Det anføres faaledes, at der er Tale om 90 pCt. af det indførte enaelske Farin, at der er Tale om 75 pCt. af Demerara og lignende Sukkere, og der er Tale om 70 pCt. af indførte Portoricosukkere. Det anføres tillige, at der alene af engelsk Farin indføres her i Landet saadan noget som ca. 12 Millioner Pund om Aaret; hvor meget der indføres af de andre Sorter, veed jeg ikke, men jeg maa antage, at der indføres i ikke ringe Grad af de Sukkere, da det udtrykkelig er fremhævet, at det er de af den mindre bemidlede Befolkning brugte Sukkere, her er Tale om. Hvis det skulde være Meningen med, at det høje Ting her har vedtaget denne Toldforandring paa Sukkere, at Positionen Nr. 227 for Eftertiden skal strække sig til Lyshedsgrænse Nr. 16 i Stedet for Nr. 18, har denne Lov derved mistet ethvert Skin af at være en Lov, som i mindste Maade kan komme Befolkningen til Gode. Man giver den endnu et Skin deraf, men dette Skin lader jeg mig ikke narre af. Jeg ser beständig paa Loven faaledes, at den ikke vil komme Befolkningen til Gode, selv om Grænsen for Lysheden ikke bliver flyttet i Henhold til det høje Tings Vedtagelse paa dette Omraade. Jeg maa bestemt fastholde, at Sukkertolden er en Told, der virker op efter. De mere velhavende Folk faa den største Del af Suk-

kertolden at betale, baade fordi de have den største Sukkerforbrug og onaa, fordi den højeste Told hviler paa det Sukker, som mest bruges i de vel stillede Huse. Derimod er Ollet, navnlig efter at man har draget andre Sorter ind, en Vare, der bruges af den store ubemidlede Befolkning og den vil komme til at udrede det Beløb, der overstiger Medsættelsen paa Sukkertolden. Foruden at dette altsaa er en Forsøgelse af de indirekte Skatter, er det en Forsøgelse, der letter Skatten for de vel stillede og tynder ned paa de ubemidlede. Den ærede første Landsstingsmand for sjette Ræds (S. Pedersen) fremhævede, at man maatte stræbe at komme hjem med Resultater af Rigsdaagssamlingen. Der til vil jeg sige, at der ikke skulde være mig noget kærere end at komme hjem til Befolkning med Resultater af Lovgivningsvirksomheden, men Betingelsen for, at det skulde være tilfredsstillende for mig, er, at det er gode Resultater. Saadanne Resultater som de, der her foreligger, ønsker jeg, at man aldrig nogen Sinde maa komme ud til den danske Befolkning med og sige: Det er det, Lovgivningsmagten har udrettet i denne Samling. Jeg tror ikke, det kan forsvares overfor den store Befolkning at komme med den Slags Resultater.

J. Pedersen: Jeg vil blot sige et Par Ord til Trost for den sidste ærede Tale. Naar han udtalte Uansættelse for, at Befolkningaen i 4 Aar skulde komme til at bære Olstatten uden at faa Medsættelse af Sukkerstaten, saa kan jeg berolige ham med, at det ikke er Tanken. Den Endring, som i denne Henseende er nødvendig i Forslaaets § 1, vil ganske sikkert blive foretaget. Naar det ærede Medlem saade, at Betydningen af, at § 3 gaar ud, vel maatte være den, at de ikke skulde have Alderdomsforsørgelse, saa forekommer det mig temmelig umotiveret at fremhæve dette i det Dødblik, man netop staar i Begreb med at begynde paa en Alderdomsforsørgelse. Det synes meget rimeligt, at man ikke indfører i denne Lov en Bestemmelse om, at hvad der bliver til overs af denne Lovs Indtægter, skal henlægges til et Fond, som ikke maa røres, førend der kommer en Lov om Alderdomsforsørgelse. Det vilde være temmelig urigtigt i samme Dødblik, som man staar i Begreb med at vedtage en saadan Lov. At denne Lov ikke tilfredsstiller det ærede Medlems Fordringer, er en Saa for sig; disse Fordringer ere vist meget vanskelige at imødefomme. Jeg antager, at hvad man her har gjort, og som jeg ganske vist betragter kun som en Begyndelse, vil blive modtaget